

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5CdoPr/8/2024
Identifikačné číslo spisu:	6119337097
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6119337097.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu D. H., narodeného XX. F. XXXX, X.Č. XXX, proti žalovanému Obci Malčice, Malčice 176, IČO: 00 325 465, zastúpenému advokátom JUDr. Vladimírom Baťalíkom, Michalovce, Námestie osloboditeľov 77, o zaplatenie 2.607,67 eura s príslušenstvom, vedenom na bývalom Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 11Cpr/11/2020, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. júna 2023 sp. zn. 9CoPr/6/2022 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. (Od 01. júna 2023 bývalý) Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 08. decembra 2021 sp. zn. 11Cpr/11/2020 žalobu zamietol (I. výrok) a rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu (II. výrok). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku za rok 2018 v počte 27 dní. Žalobca svoj nárok opieral o tvrdenie, že napriek tomu, že mu bol obecným zastupiteľstvom žalovaného schválený tento nárok (uznesenie č. 64/2019), doposiaľ mu dlžná čiastka za nevyčerpanú dovolenku vyplatená nebola. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že k úhrade sporného nároku žalobcu zo strany žalovaného došlo pred podaním žaloby. Vychádzal pritom z listín predložených tak žalobcom i žalovaným (výplatná páska 12/2018) ako aj z výsluchu svedka Ing. Z., ktorý podrobným spôsobom popísal jednotlivé položky nachádzajúce sa na výplatnej páske žalobcu a spôsob výpočtu a vyplatenie týchto súm. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. júna 2023 sp. zn. 9CoPr/6/2022 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. Podľa odvolacieho súdu bolo nesporné, že všetky nároky žalobcu, aj keď nesprávne vykazované na jeho

výplatnej páske za december 2018, boli uspokojené v januári a februári 2019, naposledy platbou 13. februára 2019 vo výške 5.273,73 eura. Dodal, že pokiaľ aj došlo k pochybeniu na strane žalovaného pri vyhotovení výplatnej pásky, nemalo to žiaden vplyv na preukázanie tej okolnosti, že žalobcovi bol nárok na náhradu za nevyčerpanú dovolenku za obdobie roku 2018 uhradený a podaná žaloba bola nedôvodná. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ nebol v konaní úspešný, preto mu nepatrí právo na náhradu vzniknutých trov a tieto je povinný uhradiť procesne úspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca tvrdiac dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Namietal, že odvolací súd nebral do úvahy dve podmienky, ktoré stanovuje zákon č. 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest pre náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku, a to, (i) že nemohol vyčerpať dovolenku ani do konca budúceho kalendárneho roka a (ii) rozhodnutie obecného zastupiteľstva štandardnou formou uznesením. Podľa žalobcu nebolo pravdou, že neuniesol dôkazné bremeno o dôvodnosti svojho nároku. Odvolací súd podstatnú časť odvolacieho rozsudku venoval odstupnému, ktoré nebolo zo strany žalobcu napadnuté, a nie tomu, čo bolo predmetom odvolania - nevyplatená dovolenka za rok 2018. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, resp. zmenil v zmysle § 449 ods. 2, 3 a § 450 CSP. Žiadal tiež odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) zistil, že dovolanie podal žalobca, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a ktorý bol podľa § 429 ods. 1 CSP pri spisaní a podaní dovolania zastúpený advokátom JUDr. Alexejom Ivankom LL.M, Michalovce, Námestie Osloboditeľov 73 (uvedený advokát má v čase rozhodovania dovolacieho súdu o tomto dovolaní pozastavený výkon advokácie, pozn.). Dovolací súd ďalej skúmal, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote. Dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene a je ho potrebné odmietnuť bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

6. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

7. Podľa § 121 ods. 3, 4 a 5 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

8. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol žalobcovi doručený prostredníctvom jeho vtedajšieho právneho zástupcu dňa 21. augusta 2023 (doručenka na č. l. 286). Zákonná dvojmesačná lehota na podanie dovolania tak začala žalobcovi plynúť dňa 21. augusta 2023, pričom koniec tejto lehoty pripadol na sobotu dňa 21. októbra 2023. V súlade s § 121 ods. 4 CSP bol preto posledným dňom lehoty na podanie dovolania najbližší nasledujúci pracovný deň - pondelok dňa 23. októbra 2023. Obsah spisu preukazuje, že žalobca podal dovolanie na poštovú prepravu až dňa 24. októbra 2023 (odtlačok poštovej pečiatky na obálke, v ktorej bolo dovolanie prepravované medzi č. l. 313 a 314) bez toho, aby zároveň požiadal súd o odpustenie zmeškania lehoty na podanie dovolania podľa § 122 CSP.

9. Z uvedených dôvodov potom dovolaciemu súdu neostalo nič iné ako konštatovať, že dovolanie bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty uvedenej v § 427 ods. 1 CSP. Dovolací súd preto dovolanie odmietol ako oneskorene podané podľa § 447 písm. a) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

10. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému (§ 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP) dovolací súd trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.